

Отхвърлениятъ камъкъ

„Камъкътъ, който отхвърлиха зидаритѣ, той стана глава на жгъла“ ¹⁾.

Какво интересно може да има въ единъ отхвърленъ камъкъ? Ще ме запитате: „Какво съдържание, каква философия има въ единъ отхвърленъ камъкъ?“ Такива изоставени камъни има днесъ съ милиони въ България. При граденето на всѣка къща изоставятъ много такива камъни. Нещастieto се състои именно въ това, че има много изоставени камъни, и тѣ прѣдставляватъ спънка въ живота. Като прочетете цѣлата глава, ще разберете съотношението, което съществува между прочетения стихъ и останалитѣ стихове и ще разберете, защо сж казани тѣзи думи.

Ако нѣмаше зидари, не би се говорило за този камъкъ, тъй че зидаритѣ сж виновници. Като градятъ нѣкоя къща, зидаритѣ събиратъ камъни, разчупватъ ги, и затова има изоставени камъни. Слѣдователно, подъ „камъкъ“ разбираме процесъ на градежъ.

Онѣзи, които се занима-атъ съ положителнитѣ науки, казватъ, че всички нѣща трѣбва да бѣдатъ видими, осезаеми, реални. Обаче, не всички осезаеми или доказани нѣща сж вѣрни или реални. Има хиляди нѣща въ свѣта, които не сж доказани, а сж вѣрни. Има хиляди философи въ свѣта, за които нищо не се знае, но това, което тѣ сж казали, е право. Има и много такива, за които свѣтътъ знае, че съществуватъ, но тѣхната философия не е права. Като чета нѣкоя философска книга азъ свалямъ 50% отъ истинността ѝ, послѣ изваждамъ още

¹⁾ Ев. Марка, 12; 10